

Mál nr. 70/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Tegund vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Heiti vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot, dags. 23. febrúar 2023, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V, dags. 30. mars 2023, ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 11. maí 2023, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi á glímuæfingu þann 18. janúar 2021, þegar æfa átti svokallaðar hendingar, misst meðvitund þegar stutt var komið fram í æfinguna. M hafi við þetta ekki staðið upp og ekki hafi verið hringt á sjúkrahús fyrir en við lok æfingar þrátt fyrir að hann hafi misst meðvitund í upphafi æfingarinnar. Hann hafi megnið af tímanum verið með mjög skerta meðvitund, illa áttaður og hafi átt erfitt með tal. Kveðst M hafa verið látinn liggja í rúmar 48 mínútur áður en sjúkrahús mætir á staðinn. Við komu sjúkraflutningamanna hafi verið dagljóst að M var mun máttarminni í hægri hlið líkamans og því með öll einkenni heilablóðfalls. Hann hafi þannig við umrædda hendingaræfingu fengið heilablóðfall sem skaðaði hann varanlega, auk þess sem þetta setti af stað þá atburðarrás að M hefur fengið tvö heilablóðföll til viðbótar, þann 3. maí 2021 og svo aftur 7. maí 2021. Vegna atviksins hefur M gert kröfu um bætur úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs X hjá V sem hafnað hefur bótaskyldu með bréfi dags. 28. febrúar 2022.

M byggir kröfu sína á hendur X á því að þjálfarinn Y hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi en hann bar ábyrgð á æfingunni og hafi ekki farið eftir starfsreglum og kallað til sjúkrahús þegar hann sér að M var illa áttaður. Það hafi liðið allt að því heil klukkustund þar sem M lá með öll einkenni heilablæðingar, á gólfi æfingaaðstöðu þar til hringt var á sjúkrahús. Þá hafi sá aðili sem framkvæmdi æfinguna borið ábyrgð á að hafa framkvæmt hana rangt. Þannig ber X ábyrgð á þeim þjálfurum sem það ræðir til þess starfa að hafa umsjón, ábyrgð og eftirlit með æfingum umrætt sinn, sem og þeim iðkendum sem æfa undir handleiðslu þjálfara. Samkvæmt reglum í Sports and Organisation Rules sem gefnar voru úr þann 9. mars 2022 megi ekki hengja júdó iðkendur sem eru eldri en sextíu ára gamlir. Hafi þjálfaranum Y mátt vera ljóst að ekki hafi verið staðið rétt að viðkomandi tækniæfingu umrætt sinn. Vísar M til skjala þar sem tekin var ákvörðun hjá Alþjóða júdósambandinu að banna hendingaræfingu á einstaklingum eldri en 60 ára. Byggir M á því að Y hafi haft vitneskju um fyrirhugaðar aðgerðir sambandsins þar sem hann er virkur í félagsstörfum alþjóða júdósambandsins. Þá hefur ekki verið upplýst hvort þjálfarar X hafi undirgengist skyndihjálparnámskeið. Einnig hafi verið um að ræða brot gegn siðareglum ÍSí, þá aðallega 5. gr. þeirra.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu X á þeim grundvelli að ekkert hafi komið fram sem styður einhliða frásögn M af málsatvikum umræddan dag. Þeir fimm æfingafélagar sem viðstaddir voru æfinguna lýsa aðstæðum með allt öðrum hætti en fram kemur í málskoti og telur V því skorta sönnun á þeim atvikum sem M lýsir. Þar að auki telur V ekkert benda til þess að neitt saknæmt hafi átt sér stað umræddan dag og ekkert fram komið sem staðfestir að þjálfarinn né æfingafélagar hafi sýnt af sér vanrækslu. Vísar V til fyrirbyggjandi lögregluskýrslna sem teknar voru af æfingarfélögum M þennan umrædda dag og bréfs sem þeir undirrituðu. Í bréfinu kemur fram að þegar um fimmtán mínútur voru liðnar af æfingunni hafi M sagst finna til svima og að hann þyrfti smá tíma til að jafna sig. Félagi hans hafi boðið honum vatn að drekka sem hann afpakkadi og kvaðst aðeins þurfa smá tíma. Honum var því fylgt til hliðar við æfingasvæðið en félaginn ákvað að standa hjá honum á meðan. M sat þar í 15-20 mínútur. Tveir æfingarfélagar ásamt þjálfaranum fylgdust með honum allan tímann og hafi boðið honum að leggjast niður og setja hátt undir fætur. Að þeirra sögn var M viðræðuhæfur allan tímann og var ávallt einhver af þeim hjá honum að tala við hann og fylgjast með honum. Hann virtist orkulaus og því veltu þeir fyrir sér hvort um sykurfall væri að ræða. Þegar formlegum æfingartíma lauk, tóku þeir þá ákvörðun að hringja á sjúkrahús til öryggis þar sem M virtist enn vera orkulaus. Æfingarfélögum M ber saman um að málsatvik hafi verið með þessum hætti og hafa auk þess allir lýst aðstæðum með sambærilegum hætti við skýrslugjöf hjá lögreglu.

Í viðbótarathugasemddum sínum vísar M til þess að ljóst megi vera með tilvísun í tímalínu æfingar að hann var látinn liggja óafskiptur í 50-60 mínútur. Þá sé ljóst að viðstaddir aðilar, yfirþjálfari og aðrir þjálfara hafi ekki staðið rétt að því að kalla á aðstoð eða veita fyrstu hjálp í þeim aðstæðum sem komu upp á viðkomandi æfingu. Aðalþjálfari X hafi aldrei sótt skyndihjálparnámskeið og leiði það til þess að röng viðbrögð voru viðhöfð við viðkomandi æfingu þann 18. janúar 2021. Vísar M til laga um íþróttahús og reglugerða settum á grundvelli þeirra.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því hvort tjón M megi rekja til saknæmrar háttsemi af hálfu X eða starfsmanna þess, þannig að bótaskylda stofnist úr ábyrgðartryggingu X hjá V. Annars vegar telur M það hafa verið saknæm háttsemi af hálfu þjálfara X að láta M taka þátt í æfingu sem fól í sér hendingartak m.a. í ljósi aldurs M og svo hins vegar telur M að viðbrögð þjálfara X og annarra á vettvangi hafi verið röng, sérstaklega hversu lengi beðið var með að hringja á sjúkrabíl. Samkvæmt meginreglu skaðabótaréttarins ber M sönnunarbyrði um að hann hafi orðið fyrir líkamstjóni sem hafi átt sér stað með þeim hætti sem hann lýsir í málskoti og að líkamstjónið verði rakið til atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á. Í málskoti er því haldið fram að M hafi á æfingu þann 18. janúar 2021 hjá íþróttafélaginu X, fengið heilablóðfall sem rekja má til hendingaræfingar sem framkvæmd var á æfingunni og/eða sem rekja má til þess að ekki var hringt strax á sjúkrabíl. Það hafi svo leitt til tveggja heilablóðfalla til viðbótar, þann 3. og 7. maí 2021. Af gögnum málsins má sjá að ágreiningur er til staðar um nánast öll málsatvik. Sú atburðarrás sem M rekur í málskoti og ýmsum öðrum gögnum málsins ber ekki saman við það sem fram kemur í skýrslum sem lögregla tók af vitnum og öðrum aðilum á vettvangi og því sem fram kemur í sérstakri yfirlýsingu sem sömu aðilar undirrituðu og liggur fyrir í málinu. Þá hefur M lagt fram ýmiss skjöl sem hafa að geyma tímalínu, samskipti vitnis við Neyðarlínu o.fl. sem ekki eru stutt neinum öðrum gögnum eða vitnaframburðum. Er því ekki unnt að leggja þau gögn eða skjöl til grundvallar sem sönnunargögn um málsatvik. Þá hefur M ekki sýnt fram á með matsgerð eða öðrum gögnum að einkenni hans í dag megi rekja til hendingaræfingarinnar sem framkvæmd var á júdóæfingunni þann 18. janúar 2021, sérstaklega í ljósi tveggja heilabóðfalla sem M fékk í maí 2021. Þannig virðast þau læknisfræðilegu gögn sem liggja fyrir í málinu byggja á einhliða frásögn M af málsatvikum en ekki sjálfstæðu mati á læknisfræðilegum orsakatengslum. Með vísan til þessa verður M að bera hallan af sönnunarskorti um orsakatengsl milli líkamstjóns síns og þess sem fram fór á æfingunni þann 18. janúar 2021. Þegar af þeirri ástæðu er óhjákvæmilegt að hafna kröfu M og koma þá önnur atriði ágreinings þessa, s.s. hvort rétt hafi verið staðið að æfingu eða hvort viðbrögð aðila á vettvangi hafi verið röng, ekki til skoðunar. Á M því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu atvinnureksturs X hjá V.

Reykjavík, 6. júní 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir